

Drago Matošević

Rođen je 8. ožujka 1971. godine u Davoru, gdje i danas živi s obitelji.

Dragovoljac je Domovinskog rata od 28. lipnja 1991. godine do 1996. godine, kao pripadnik 108. brigade ZNG RH, a potom 121. brigade HV-a Nova Gradiška.

Tijekom rata na ratištima djeluje u postrojbi za posebne namjene - izvidničko diverzantskog voda, te je kao takav završio i izrazito zahtjevnu i složenu vojnu izobrazbu za izvidničko diverzantske postrojbe, kao i izobrazbu za dočasnika Hrvatske vojske.

Sudionik je vojnih operacija "Bljesak", "Oluja" i "Una".

Usljed trauma zadobivenih u Domovinskom ratu, okreće se psihosocijalnoj samopomoći i od 1999. se počinje baviti slikarstvom.

Kao samouki slikar pokazuje zavidnu razinu i napredak u slikarstvu u gotovo svim tehnikama, no ipak najviše radi ulje na platnu, a izuzetno je uspješan u izradi portreta.

Član je likovne kolonije "Petrović" iz Rešetara.

Do sada je izlagao na mnogobrojnim skupnim izložbama u Novoj Gradiški, Davoru, Rešetarima, Zagrebu i Budimpešti.

Drago je također i sudionik niza humanitarnih akcija.

Ivan Došlić

Rođen je 21.04.1967. u Novoj Gradiški.

Dragovoljac je i hrvatski branitelj Domovinskog rata od samog početka velikosrpske agresije na Republiku Hrvatsku.

Kao takav, bio je pripadnik 3. bojne "Kobre" 3. Gardijske brigade "Kune", te 5. gardijske brigade „Sokolovi“.

Po umirovljenju aktivno se bavi slikarstvom i pisanjem.

Do sada je imao 8 samostalnih i 100-tinjak raznih skupnih izložbi.

Sudionik je većeg broja likovnih kolonija, kako u Hrvatskoj, tako i u inozemstvu.

Član je KLD „Berisalvići“ iz Slavanskog Broda, KLD „Rešetari“ iz Rešetara i Kulture snova Zagreb...

Zanimanje za likovnu umjetnost i pisanu riječ pokazuje od rane mladosti.

Objavio je dosada stotinjak pjesama u raznim skupnim zbirkama i zbornicima.

Godine 2006. izdaje prvu samostalnu zbirku pjesama „Kamo žuriš ratniče!“.

U pripremi je nova zbirka pjesama koja će vrlo skoro ugledati svijetlost dana.

Živi i stvara u Slavanskom Brodu.

U SAMICI

U samici tamnoj ležim,
ne znam je li noć il' dan.
Smrzavam se! Sav se ježim!
O ,Bože je li to san?

Zla tišina ko' u grobu,
polako mi živce kida.
Ubija me plijesan, vlaga

sa prokleta četir' zida.

Nisam jeo mjesec dana,
crijeva se za kičmu lijepe.
Zrake sunca i slobodu
neće vidjet oči slijepe.

Zar ovako mrijeti moram?
O Bože, jel' mora tako?
Što ne umrem kao čovjek?
Već k'o šugav pas, polako.

U ROVU

Stojim u rovu
i slušam.
Gledam
daleko u noć.
Rukama
pušku stiskam.
U njoj je
sva moja moć.
Prst mi je,
na okidaču.
Čekam posljednju
igru smrti,
a smrt je
tako blizu,
na prvoj
borbenoj crti.
Svaka sekunda
je vječnost
i može
značiti kraj.
Ne razmišljam
o svom životu
jer moram
braniti zavičaj.

RANJENI FENIKS

Teško je

kad te povrijede,
dušu ti rane,
krila podrežu
a srce slome.
Feniksa
iz pepela podignu
i na led ga stave.
Ne predaj se,
ustrajan budi.
Ne matiraj
samoga sebe,
i iz života
ne izbacivaj.
Sačekaj
da ti krila
nova izrastu.
Da se možeš
u visine vinuti
i ponovno poletjeti
prema svjetlosti
svoje sretne zvijezde.
Sve proživljene boli,
patnje i laži
vječnom tamom okuj.

BOŽIĆNO SVETO VRIJEME

U tihoj Badnjoj noći
mjesec i zvijezde
dručkijim svjetlom sjaju,
poruke ljubavi i mira
cijelome svijetu šalju.
Pahulja snježna, bijela
u noći svetoj zablista,
od sreće sva treperi
slavi rođenje Krista.
Ljudi veseli u crkve hrle,
u svakom selu i svakom gradu.
Božićne pjesme srca otvaraju
i donose novu nadu.
U božićno sveto vrijeme
nitko ne spominje mržnju i rat.
Srca su ljubavi puna
i čovjek je čovjeku brat.

Ivan Vrljić - Kinez

Rođen je 10.09.1967. godine u mjestu Risovac u Bosni i Hercegovini.

Ivan se u Domovinski rat uključuje odmah na samom početku velikosrpske agresije na Republiku Hrvatsku i odmah postaje pripadnikom "jakih snaga" MUP-a RH.

U vremenskom razdoblju od 1991.-1995.g. pa sve do umirovljenja, djelatnik je PU Brodsko-posavske, Specijalne Jedinice Policije "Šimini Anđeli Pakla".

Zbog posljedica teškog ranjavanja u borbenoj akciji na Trpinjskoj cesti u herojskom gradu Vukovaru, ima status invalida Domovinskog rata, temeljem čega je i umirovljen 1995. godine. Za zasluge u Domovinskom ratu, odlikovan je Spomenicom Domovinskog rata, Redom hrvatskog trolista i Redom hrvatskog križa.

Kinez se slikarstvom počinje baviti od malih nogu, već u osnovnoj školi, a daleko aktivnije, kvalitetnije i produktivnije nakon odlaska u mirovinu.

Radi u tehnici ulje na platnu, lesonitu i kartonu.

Krešimir Šimić - Šima

Rođen je 07.11.1988. godine u Slavonskom Brodu.

Osnovnu i srednju školu završio je u Slavonskom Brodu, a potom trogodišnji studij na Kineziološkom fakultetu.

2011. godine upisuje tečaj za policijskog službenika na Policijskoj akademiji te nakon uspješno završenog školovanje postaje pripadnik Ministarstva unutarnjih poslova.

Krešimir radi u PU brodsko-posavskoj u interventnoj jedinici policije Slavonski Brod te pohađa 2. godinu specijalističkog studija Kriminalistike na Policijskoj akademiji u Zagrebu.

Tijekom svojih najranijih dana studiranja u Zagrebu, godinu dana je uz fakultetske obaveze radio kao vanjski suradnik tjednika za kulturu „Hrvatsko slovo“. U istome je redovito pisao o problematici s kojom su se u „svijetu velikih“ susretala djeca poginulih i nestalih hrvatskih branitelja.

Već više od 12 godina bavi se na poluprofesionalnoj razini trčanjem ultramaratona, a najviše se ponosi osvojenom brončanom medaljom na memorijalnom ultramaratonu Zagreb-Vukovar, koji se trčao na dionici dugoj 350 kilometara.

Krešimir je ovaj ultramaraton istrčao u čast svom pokojnom ocu, poginulom hrvatskom branitelju, ali i svim ostalim hrvatskim braniteljima, kao i svoj hrvatskoj mladosti koja je bila prošarana slikama Domovinskog rata.

2009. godine izdao je svoju prvu zbirku pjesama i eseja pod naslovom „Suze moje duše“. Zbirka je doživjela preko 20 promocija diljem Republike Hrvatske te neke njegove

pjesme rado izvode najveći živeći hrvatski pjesnici i glumci koji su usko surađivali s Krešimirom prilikom pisanja njegovog prvijenca.

Materijal za drugu zbirku nestrpljivo čeka da ugleda svjetlo dana, a Krešimir da otkuca pravi trenutak za njezino izdavanje.

Stjepan Gabrić

Rođen je 10.08.1971. godine u Slavonskom Brodu, a živi u Oriovcu.

Dragovoljac je i pripadnik 139. brigade Hrvatske vojske od 21.12.1991. godine, u koju se dragovoljno prijavljuje prije odsluženja vojnog roka.

Od 01.03.1993. pripadnik je MUP-a RH, gdje radi sve do umirovljenja 2007. godine.

Invalid je Domovinskog rata i odlikovan je Spomenicom Domovinskog Rata.

Slikanjem se bavi od 2011. godine, a u slikarstvu kombinira akrilne boje s tehnikom spray painting.

Zrinko Kapetanić

Dragovoljac je Domovinskog rata i pripadnik MUP-a od 1991. godine i kao takav sudjeluje u borbama protiv tada daleko nadmoćnijeg neprijatelja, na prvim crtama bojišnice.

Odlikovan je medaljom "Bljesak", a obavljao je niz policijskih poslova i zadaća, od poslova kriminalističke, granične i temeljne policije.

Posljednjih deset godina obavlja poslove načelnika policijske postaje, i to sedam godina granične policije, a posljednje tri godine, odnosno trenutno je na dužnosti načelnika mješovite policijske postaje Okučani.

Na programu je predstavio se kao interpretator poezije i kao pjesnik.

Kao pjesnik, 1983., Zrinko je s 18 godina objavio svoju prvu samostalnu zbirku pjesama "Dječak u zabludi".

Prije i posije toga objavljivao je s drugim pjesnicima u zajedničkim zbirkama pjesama, u nizu časopisa, te je radio na postajama diljem i izvan Hrvatske, ali se okušao kao urednik i pisac predgovora.

Nagrađivan je i za pisanje proze – točnije, za kratku priču.

U Zagrebu je dugo vremena bio aktivan u pjesničkim i umjetničkim krugovima 80-tih godina.

Upravo priprema svoju drugu zbirku pjesama.

Član je Matice Hrvatske, a interpretator poezije je već punih 25 godina.

Sudjelovao je na brojnim natjecanjima, uređivao je svoje radio emisije, ali je sudjelovao i u drugim emisijama.

Surađuje sa suvremenim pjesnicima te govori i snima njihovu poeziju.

Snimio je interpretacije preko 250 pjesama domaćih i stranih pjesnika, a od istih je veliki broj objavljen na njegovom You-tubeu kanalu, na koji Vas ujedno poziva da ga posjetite, pogledate i poslušate, jer neke od pjesama su vrlo posjećene i imaju preko 300.000 pogleda.

Za vrijeme boravka u Zagrebu aktivno se bavio i glumom na kazališnim daskama.

Govorio je svoje tri pjesme, a prije i poslije toga po jednu recitaciju poznatih pjesnika – Tina Ujevića i Sergeja Jesenjina.

MJESEC

Noćas blistam,
Bez nemira i straha, pun sam svojih zraka,
Pun sam žudnje u tišini vrelog mraka.
Budim se sretan,
Promatram ti tijelo sa svojih visina,
Čitam ti osmijeh iz dalekih blizina.

Jednom zrakom dotičem ti usne,
Drugom, milujem ti grudi,
Mi smo ljubavnici bez dodira,
tijelo besmisleno žudi.

Ja ne znam dal' još spavaš
Il' se budiš,
Samo vidim na tvom licu
Drhtaj sreće, plamen strasti,
Radost slasti
Kojom rudiš.

I u svemu, dok si sama,
I u stanu našeg noćnog mira,
Ja sam mjesec
Što se s tobom igra
Ja sam mjesec
Što te tiho dira.

MISAO

Misao je ponekad strah i buja
i leti nebom i mišlju leti,
a ponekad samo mislima struja
da ostane zarobljena u sjeti.

Misao koja neprestano tišti
kad nemaš kuda pod svodom,
i koja dok ima snage vrišti
u zebnji, u želji za slobodom.

Misao što ubija u svojoj strepnji
kome pripada, koga trpi, voli,
u nekoj davnoj napuštenoj zebnji
za oproštaj i za ljubav moli.

Ona je bol, moga svijeta otuđenje,
prokleta, svjesna, i strana misao
i koja ne priznaje tuđe mišljenje
pa ludi, i žudi vlastiti smisao.

NABORALO SE NEBO

Naboralo se nebo poput moje duše
u kojoj su zebnjom zatvorene pore,
s oblacima što se bezuvjetno ruše
u tihoj slutnji ćutim nove bore.
Dugo već nisam budan, to me muči
i sve teže dišem iako bez straha
jer tek ću spoznat kad se nebo sruči
kako je biti potlačen bez daha.
Kad uđem dublje u svoj sivi nemir
otkrivam novo i duboko htjenje,
i tražim se – no tek sam nijemi svemir
koji tiho hropće za svoje smirenje.